

monolog de dragoste și uitare

Adrian CREȚU

cât de nervoasă sunt -
îmi spunea ea -
bineînțele că pe tine
sau poate că nu
oricum, nu mă interesează
am chef să țip la tine
asta e tot -

în timpul acesta
eu o urmăream cu privirea
prin casă
cum îmi aducea o cafea neagră
și mă tachina
spunându-mi că a pus zahăr în ea

apoi a devenit iarăși serioasă: -
nu pot scăpa de sentimentul
că vorbim
ca doi morți

te-am visat acum câteva zile
e prima oară când te visez
trebuia să scriu ceva important
eram foarte emoționată
iar tu ți-ai tăiat mâinile
de la încheieturi
și mi le-ai dăruit

apoi am aflat că mâinile tale
îmi trebuiau
abia ziua următoare
iar ele, nefolosite
începuseră deja să putrezească
și nu te mai găseam
să ți le dau înapoi

atunci am început să râd
ore întregi
fără sens
atât de zgomotos
dar fără sens

vezi tu - continuă ea

POEZII ONLINE

între noi doi nu există învingători
ci doar învinși